

Όσιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης: Η μητέρα να προσεύχεται σιωπηλά

[ατέρες - Γέροντες /](#)

Κάθε φορά, που ο

Γέροντας μιλούσε για την προσευχή, αντιλαμβανόμουν ότι δεν εννοούσε μια προσπάθεια επιδερμική και αποσπασματική, αλλά βαθιά και διαρκή.

Κάποτε αντιμετωπίζοντας το πρόβλημα του παιδιού μίας γνωστής στο Γέροντα και σε μένα μητέρας, η οποία μου ζήτησε να τον ρωτήσω σχετικά, μου είπε: » Το παιδί έχει ένα εσωτερικό πρόβλημα και γι' αυτό συμπεριφέρεται έτσι.

Το παιδί είναι καλό, δεν το θέλει αυτό που κάνει, αλλά αναγκάζεται, είναι δεμένο από κάτι. Δε διορθώνεται με τη λογική, δε μπορείς να το πείσεις με συμβουλές, ούτε να το αναγκάσεις με απειλές. Αυτό θα κάνει τα αντίθετα.

Μπορεί να γίνει χειρότερα, μπορεί να μείνει έτσι, μπορεί και να απαλλαγεί από αυτό. Για να απαλλαγεί, πρέπει να εξαγιασθεί η μητέρα του. Για να ελευθερωθεί, θέλει κοντά του έναν άγιο άνθρωπο, με πολλή αγάπη, που δε θα του κάνει διδασκαλία, ούτε θα το φοβερίζει, αλλά θα ζει με αγιότητα, και το παιδί, που θα τον βλέπει, θα ζηλέψει και θα τον μιμηθεί.

Προ πάντων το παιδί θέλει κοντά του έναν άνθρωπο πολλής και θερμής

προσευχής. Η προσευχή κάνει θαύματα. Δεν πρέπει η μητέρα να αρκείται στο αισθητό χάδι στο παιδί της, αλλά να ασκείται στο πνευματικό χάδι της προσευχής.

Όταν πάει να το χαϊδέψει χωρίς προσευχή, το παιδί κάνει έτσι (απλώνει βίαια τα χέρια και απωθεί τη μητέρα). Όταν όμως χωρίς να το χαϊδέψει , κάνει μυστικά για το παιδί της θερμή προσευχή, τότε αυτό αισθάνεται στην ψυχή του ένα ανεξήγητο , για κείνο, πνευματικό χάδι, που το ελκύει προς τη μητέρα του.

Η μητέρα στην προσευχή της για το παιδί πρέπει να λιώνει σαν τη λαμπάδα. Να προσεύχεται σιωπηλά και με τα χέρια ψηλά προς το Χριστό , ν” αγκαλιάζει μυστικά το παιδί της.

Πηγή: ekklisiaonline.gr